

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Нова Загора, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на
осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разглежда докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело №
20222220101125 по описа за 2022 година

Производството е по чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК и е образувано по искова молба от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД с ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.„Пещерско шосе“ № 66, представлявано от изпълнителния директор Проф. д-р К.Д., д.м., чрез адв.Р. Е. В. от АК - Пловдив, против П. М. В. с ЕГН ***** и адрес - ***** с която се моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответницата П. М. В. с ЕГН *****, дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив сумата от 614.10 лева, представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ и услуги, по време на болничния ѝ престой, продължил от 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на чл.410 от ГПК до пълното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че на 10.03.2021 г., 15.56 ч. ответницата П. М. В. постъпила по спешност в Отделение по спешна медицинска помощ на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив с оплаквания от тежест в гърдите, задух и голям излив вляво. След извършения преглед дежурният лекар преценил, че спешното състояние не може да бъде преодоляно в спешен кабинет, затова насочил пациента към стационарно болнично лечение във Втора клиника по хирургия. Ответницата П. В. била хоспитализирана в клиниката на 10.03.2021 г., 17.40 ч., по Клинична пътека /КП/ № 216 „Спешни състояния в гръдната хирургия“ от Приложение № 17 към Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022 г. (НРДМД 2020-2022). На пациентката били разяснени правата ѝ към момента на постъпването ѝ за болнично лечение, за което тя била подписала „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури“. За лечението ѝ била изготвена История на заболяването /ИЗ/ № 15091/21 г.

Посочва се, че с подписване на декларацията за информирано съгласие ответницата била предоставила право на лекарите да ѝ бъдат направени всички необходими изследвания и да бъде предприето нужното лечение. Извършените медицински дейности били описани в издадената епикриза и приложените към исковата молба фишове с резултати.

Разяснява се, че към датата на постъпване в лечебното заведение и в периода на болничното ѝ лечение ответницата П. В. е била здравно неосигурена по смисъла на Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Твърди се, че ответницата П. В. не била възстановила правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата (12.03.2021 г.) и на

основание чл.109, ал.1 от ЗЗО следвало да заплати сама стойността на оказаната ѝ медицинска помощ, която била в размер на 614.10 лева и представлявала общата стойност на всички медицински услуги, извършени на пациентката, изброени в приложената към исковата молба „Сметка на пациент“. Тази сума била определена съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив. Приложената сметка представлявала извлечение от ценоразписа.

Визира се разпоредбата на чл.52 от ЗЗО, която предвиждала, че стойността на предоставената медицинска помощ следвало да се заплати по цени, определени от лечебното заведение. Сочи се, че цените на предоставяната от лечебното заведение медицинска помощ и услуги били подробно посочени в Ценоразписа на лечебното заведение, с който ответницата била декларирила, че е била запозната, подписвайки Декларацията за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури.

Излага се, че ответникът П. В. не била възстановила здравноосигурителните си права до изписването, както и не била заплатила на ищеца сумата от 614.10 лв. и затова на 01.04.2022 г. лечебното заведение ѝ било изпратило покана за доброволно плащане, която била получена лично от пациента на 06.04.2020 г., видно от приложената обратна разписка. След получаване на поканата паричното задължение не било изпълнено от лицето.

С оглед горното, за събиране на горепосочената сума ищцовото дружество депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д.№ 796/2022 г. по описа на Районен съд - Нова Загора, като претендирило П. М. В. да му заплати освен посочената по-горе сума, така и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в съда до пълното изплащане на задължението, както и сумата от 25.00 лв., представляваща платена държавна такса за образуване на делото. Тъй като издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, за ищеца възникнал правен интерес от предявяване на настоящата искова молба за установяване съществуването на ищцовото вземане по реда на чл.422 от ГПК.

С оглед изложеното в исковата молба, ищецът моли съда, да постанови решение, с което да признае за установено, че П. М. В. с ЕГН ***** и адрес: *****, дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив сумата от 614.10 лева, представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ и услуги, по време на болничния ѝ престой, продължил от 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на чл.410 от ГПК до пълното изплащане на задължението.

Ищеца моли също и да се осъди ответника, да му заплати направените деловодните разноски в заповедното и в настоящото производство.

Прави доказателствено искане, съда да изиска и приложи по делото ч.гр.д.№ 796/2022 г. по описа на Районен съд - Нова Загора, образувано по повод на подаденото от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК.

С исковата си молба, ищецът представя и моли съда да приеме писмени доказателства по опис.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК ответникът П. М. В. е депозирала отговор на исковата молба, чрез адв.Н. Г. Н. от АК - Сливен в качеството му на особен представител на ответницата, в който се заявява, че в исковата молба било отразено, че ответницата е била здравно осигурена към момента на хоспитализация на 10.03.2021 г. Твърди се, че по-нататък в исковата молба било отразено, че на 12.03.2021 г. било изписана от болницата, но е загубила правата си на здравноосигурено лице. В отговора на исковата молба се твърди, че не било ясно какви процедури са били извършени за лечението на ответницата. Направена била епикриза на 10.03.2021 г. за която дата по данни от исковата молба пациентката е била здравно осигурена.

Твърди се също, че в исковата молба не било посочено как е била формирана исковата претенция. Посочен бил лист за преглед от 10.03.2021 г., както и документ за антигенен тест за Ковид-19 от 10.03.2021 г. Резултата от теста бил негативен. Представен бил резултат от кръвно-газов анализ от 10.03.2021 г., резултат от клинична лаборатория от 10.03.2021 г., резултат от клинична лаборатория от 10.03.2021 г. и установяване на кръвна група от

10.03.2021 г. В отговора на исковата молба се твърди, че имало данни за резултати от взетите проби от извършените процедури. Накрая имало сметка за извършеното на 10.03.2021г. която не била подписана от ответницата.

В отговора се сочи още, че изводът че бил направен опит да бъде заблудена ответницата, че са били извършени процедури след 10.03.2021 г., като особения представител на ответницата - адв.Н. считал, че по този начин се измъквали пари от гражданите.

С оглед изложеното, моли съда да постанови решение, с което да бъде отхвърлен предявеният иск против ответницата като недоказан, тъй като нямало данни за услуги /медицински/, които да са били извършени след твърдението за обстоятелството, че лицето /ответницата/ не е била здравноосигурена. Твърди се, че най-вероятно са били отразени неверни данни в посочената сметка, която не била подписана от ответницата.

По делото е депозирана молба-становище от адв.Р. В. - пълномощник на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив, с която заявява, че е възпрепятствана да се яви в съдебно заседание на 18.05.2023 г., поради служебна ангажираност, но не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие.

Поддържа исковата молба и представените с нея писмени доказателства и моли съда да ги приеме по делото. Във връзка с отговора на исковата молба, уточнява, че ответницата е била здравнонеосигурена по делото по време на целия болничен престой. Моли съда да приеме като писмени доказателства по делото и следните документи: Ценоразпис на лечебното заведение, Договор за правна защита и съдействие, заедно с фактура и списък на разноските.

С оглед спорния въпрос относно здравно осигурителния статус на ответника, адв.В. моли съда да извърши служебна проверка в ТД на НАП - Сливен какъв е бил здравноосигурителния статус на П. В. за времето на болничния и престой, продължил от 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г., а именно били ли са прекъснати здравноосигурителните й права в посочения период? В случай, че ответникът оспори представените от ищцовата страна доказателства или направи доказателствени искания, или представи писмени доказателства, адв.В. моли съда да й бъде дадена възможност да се запознае с тях и да вземе становище в определен от съда срок. С молбата си становище адв.В. моли съда да отложи делото за друга дата за събиране на доказателства, относно здравноосигурителните права на П. В. за процесния период.

В последното по делото открито съдебно заседание ищеца УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив, редовно призван - не се явява представител.

Ответницата П. М. В., редовно призвана - не се явява, за нея се явява адв.Н. Г. Н. от АК - Сливен, определен за особен представител на ответницата В. по искане на съда.

Адв.Н. поддържа писмения отговор на исковата молба и оспорва предявения иск, като твърди, че към 10.03.2021 г. ответницата П. М. В. е била здравно осигурена и след тази дата не са й извършвани никакви медицински процедури.

В заключение адв.Н. заявява, че не оспорва, че ответницата е с прекратени здравно осигурителни права, но в деня на постъпване в болницата й са извършени процедурите, което бил посочил в писмения отговор, тези процедури относно прегледа, документа за антигенен тест за Ковид 19, кръвно-газов анализ от 10.03.2021 г., резултат от клинична лаборатория от 10.03.2021 г., резултат от клинична лаборатория втора от 10.03.2021 г. и установяване на кръвна група от 10.03.2021 г. били извършени в момент когато лицето/ответницата е била здравно осигурена, значи тя е била здравно неосигурена от 00.00ч. на 11.03.2021 г. Това била неговата теза. С оглед изложеното поддържа писмения отговор на исковата молба и моли съда да отхвърли предявения иск против ответницата, като писмения отговор на исковата молба се счита и като писмена защита.

По делото на 25.05.2023 г. са постъпили и писмени бележки от ищцова страна.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

За установяване на вземането си в настоящото производство ищецът е представил следните писмени доказателства: лист за преглед на пациент в КДБ/СО от 10.03.2022 г. - на л.5 от делото, направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури - на л.6 от

делото, декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури на л.от 7 до л.10 от делото, епигриза на П. М. В. от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, втора хирургична клиника на л.11 и л.12 от делото, кардиограма на л.13 от делото, температурен лист на л.14 от делото, резултат от 10.03.2021 г. от бърз антигенен тест за Ковид - 19 на л.15 от делото, резултат от кръвно-газов анализ на П. М. В. - на л.16 от делото, резултат от клинична лаборатория на П. М. В. на л.17 от делото, резултат от клинична лаборатория на П. М. В. - на л.18 от делото, резултат от клинична лаборатория на л.19 от делото, кръвна проба, етикетирана на името на П. М. В. - на л.18 от делото, искане/резултат от микробиологични изследвания на П. М. В. на л.21 от делото, резултат от клинична лаборатория на П. М. В. на л.22 от делото, резултат от образно-диагностично изследване от отделение по образна диагностика на П. М. В. - на л.23 от делото, резултат от образно-диагностично изследване от отделение по образна диагностика на П. М. В. - на л.24 от делото, сметка на пациент П. М. В. втора клиника по хирургия на л. от 25 до л.27 вкл., покана за доброволно плащане на л.28 и л.29 от делото, известие за доставяне на л.30 от делото, здравноосигурителен статус към 10.03.2021 г. на л.31 от делото, пълномощно на л.32 от делото, както и представените в днешното съдебно заседание с нарочно депозираната молба-становище от ищеца чрез адв. Р. В. от АК - Пловдив, а именно - Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив - 24 листа, договор за правна защита и съдействие от 20.01.2023 г., ведно с фактура № *****/24.01.2023 г. и списък на разносните направени от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив по гр.д. № 1125/2022 г. по описа на РС - Нова Загора и гр.д.№ 796/2022 г. по описа на РС - Нова Загора.

Видно от приетите по делото доказателства на 10.03.2021 г., 15.56ч. ответницата П. М. В. е постъпила по спешност в Отделение по спешна медицинска помощ на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив с оплаквания от тежест в гърдите, задух и голям излив вяло, като след преглед дежурният лекар е преценил, че спешното състояние не може да бъде преодоляно в спешен кабинет, затова насочил пациента към стационарно болнично лечение във Втора клиника по хирургия и ответницата била хоспитализирана в клиниката на 10.03.2021 г., 17.40ч., по Клинична пътека /КП/ № 216 „Спешни състояния в гръдната хирургия“ от Приложение № 17 към Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022 г. (НРДМД 2020-2022). Във връзка с постъпването ѝ за болнично лечение, на пациентката били разяснени правата ѝ към момента, за което тя подписала „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури“.

В периода на болничното ѝ лечение 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г. ответницата П. В. не е била здравно осигурена по смисъла на Закона за здравното осигуряване, поради което и на основание чл.109, ал.1 от ЗЗО следвало да заплати стойността на оказаната ѝ медицинска помощ, която видно от приложената на л.25, 26 и 27 по делото „Сметка на пациент“ възлиза на 614.10 лв.

Не последвало плащане от нейна страна, въпреки изпратената от ищеца покана за доброволно плащане, която видно от приложеното на л.30 по делото известие за доставяне е получена от ответницата, поради което ищцовото дружество потърсило правата си по съдебен ред, като депозирало в Районен съд - Нова Загора на 21.06.2022 г. Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК и в образуваното ч.гр.д.№ 796/2022 г. му била издадена исканата Заповед № 500 от 22.06.2022 г. за претендираната сума от 614.10 лв, ведно със законната лихва до изплащане на вземането, както и сумата от 25.00 лв. - държавна такса. Тъй като издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, за ищеца възникнал правен интерес от предявяване на настоящата искова молба за установяване съществуването на вземането.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

Съдът намира иска за процесуално допустим – предявен е от легитимирана страна в законоустановения срок при наличието на правен интерес.

Предявения иск е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК във вр. с чл.86 от ЗЗД.

Доказателствената тежест се разпределя за страните по делото, като всяка от тях следва да докаже своите твърдения, което е в нейна тежест.

Иска се да бъде установено вземането на ищеца, досежно сума, представляваща цената на предоставена на пациента П. М. В. медицинска помощ, състояща се в диагностика и лечение, проведени за периода от 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г. дължима от ответницата, тъй като към момента на постъпването ѝ в лечебното заведение е била с прекъснати здравноосигурителни права, които не са възстановени през цялото време на болничния престой. На основание чл.109 във вр. с чл.52 от ЗЗО, здравноосигуреното лице дължи заплащане на стойността на предоставеното му лечение в размер на 614.10 лв. и е определена съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнително описани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - Пловдив.

Твърди се, че в периода на болничното ѝ лечение 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г. ответницата П. В. не е била здравно осигурена по смисъла на Закона за здравното осигуряване, поради което и на основание чл.109, ал.1 от ЗЗО следвало да заплати стойността на оказаната ѝ медицинска помощ, която видно от приложената на л.25, 26 и 27 по делото „Сметка на пациент“ възлиза на 614.10 лв.

Не последвало плащане от нейна страна, въпреки изпратената от ищеца покана за доброволно плащане, която видно от приложеното на л.30 по делото известие за доставяне е получена от ответницата, поради което ищцовото дружество потърсило правата си по съдебен ред, като депозирало в Районен съд - Нова Загора на 21.06.2022 г. Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК и в образуваното ч.гр.д.№ 796/2022 г. му била издадена исканата Заповед № 500 от 22.06.2022 г. за претендираната сума от 614.10 лв, ведно със законната лихва до изплащане на вземането, както и сумата от 25.00 лв. - държавна такса. Тъй като издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, за ищеца възникнал правен интерес от предявяване на настоящата искова молба за установяване съществуването на вземането.

Безспорно се установи от материалите по делото, че ответницата П. В. е била хоспитализирана в клиниката на 10.03.2021 г., 17.40 ч., по Клинична пътека /КП/ № 216 „Спешни състояния в гръдната хирургия“ от Приложение № 17 към Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (НРДМД 2020-2022) и са ѝ били разяснени правата към момента на постъпването ѝ за болнично лечение, за което е подписала „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури“, като с подписването на тази декларация за информирано съгласие ответницата е предоставила право на лекарите да ѝ бъдат направени всички необходими изследвания и да бъде предприето нужното лечение. Извършените медицински дейности са подробно описани в издадената епикриза и приложените към исквата молба фишове с резултати.

Относно размера на главницата по така предявения установителен иск, съдът го намира за доказан предвид представената от ищеца „Сметка на пациент“, която представлявала общата стойност на всички медицински услуги, извършени на пациентката, детайлно изброени в нея, като тази сума била определена съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив, също приложен по делото.

След направена от съда служебна проверка на здравноосигурителния статус на ответницата в системата на НАП се установи, че същата е с прекъснати здравноосигурителни права, като е изписано словом „Месеци без данни за здравно осигуряване в периода от МАЙ/2018 до АПРИЛ/2023“, а в табличен вид е посочен периода от м.юли 2020 г. до м.юни 2022 г., което включва и процесния период на престоя ѝ в болничното заведение на ищеца, а именно от 10.02.2021 г. до 12.03.2021 г., следователно неоснователно и недоказано се явява твърдението на особения представител на ответницата, че при престоя ѝ в болничното заведение, П. В. е била здравно осигурена.

От изложеното безспорно се установи, че ищеца се явява изправната страна и ответницата му дължи горепосочените суми. Не бяха ангажирани доказателства от ответната страна в подкрепа на твърдяното от особения представител, че за периода на болничния си престой ответницата е била здравноосигурена, нито такива които да сочат за каквото и да било направено плащане от нейна страна. Предвид всичко посочено по-горе съдът намира предявения положителен установителен иск за основателен и доказан в пълен размер, поради което следва да го уважи.

Относно разностите:

При този изход на делото съдът намира искането на ищеца за присъждане на съдебно-деловодни разноски в настоящото производство за основателно, като с оглед на представените списък с разноски на л.59 по делото, са претендирани от ищеца такива в общ размер на 565.00 лв., съответно: 25.00 лв. - държавна такса, Възнаграждение за особен представител - 300.00 лв. и адвокатски хонорар - 240.00 лв., и предвид изложеното по-горе съдът следва да ги уважи в пълен размер, и да осъди ответника да заплати на ищеца разноски в настоящото производство в общ размер на 565.00 лв.

Съгласно т.12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС и предвид изхода на настоящия исков процес, ответникът следва да бъде осъден, да заплати на ищеца и направените от последния разноски по заповедното производство по ч.гр.д.№796 /2022 по описа на РС - Нова Загора, които са в размер на 25.00 лв. – внесена държавна такса.

По изложените мотиви и на основание чл.235 от ГПК, Районен съд – Нова Загора.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК, **ЧЕ П. М. В. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес: ***** ДЪЛЖИ НА УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД с ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.,„Пещерско шосе” № 66, СУМАТА от 614.10 лв. /шестстотин и четиринадесет лева и десет стотинки/, представляваща стойността на предоставената на П. М. В. с ЕГН ***** медицинска помощ и услуги, по време на болничния й престой, продължил от 10.03.2021 г. до 12.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.06.2022 г. - датата на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение на чл.410 от ГПК до пълното изплащане на задължението.**

ОСЪЖДА П. М. В. с ЕГН *** с постоянен и настоящ адрес: ***** , ДА ЗАПЛАТИ на УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД с ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.,„Пещерско шосе” № 66 , направените по делото разноски в размер на 565.00 лв. /петстотин шестдесет и пет лева/.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК, П. М. В. с ЕГН *** с постоянен и настоящ адрес: ***** , ДА ЗАПЛАТИ на УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД с ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.,„Пещерско шосе” № 66 , направените разноски по ч.гр.д.№ 796 по описа на Районен съд – Нова Загора за 2022 г., в размер на 25.00 лв. /двадесет и пет лева/.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - гр.Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____